

hvor nogle er faldet ned i et hul, fordi de tidsmæssigt er kørt ud over en bestemt grænse, som er fastsat, og at det i mange tilfælde er, uden at de selv er skyld i, at tiden er gået, men at det i højere grad har været myndighederne eller andre, som har trukket sagerne i langdrag, så de dermed er kommet ud over kanten. Så det er godt at se.

Det er også godt at se, at torterstatningen bliver forhøjet ganske væsentligt. Det er jo en erstatningstype, som man måske også burde se på skulle udbetales i endnu flere tilfælde, end det sker i dag. Vi er med på, at området er udvidet her på det seneste. Men vi kunne godt tænke os, hvis man efter forhøjelsen her, og når ordningen kører, igen kunne se på, om vi måske skulle udvide selve torterstatningens område mere, end det er i dag.

Vi er også glade for, at man har set i øjnene, at det ikke er rimeligt, hvis man én gang har udbetalt erstatning til en person, måske en løbende erstatning over en længere periode, og det så efterfølgende viser sig, at der heldigvis ikke var behov for den erstatning, vedkommende er blevet rask igen, er kommet til sig selv igen, at man så kommer og siger, at så skal vi i øvrigt lige have pengene tilbage. Vedkommende har selvfølgelig modtaget dem i god tro, har brugt dem i god tro og har formentlig også i den pågældende periode haft brug for at få de pågældende penge. Så det er godt nok.

Det, vi også har lagt vægt på, som er positivt i forslaget, er det overgangsbeløb, som ministeren lægger op til ved tab af forsørger, en ordning, som jo måske mest af alt er afledt af den sag, der kørte ved de franske domstole. Vi er glade for, at ministeren var så hurtig til at reagere og sige, at vi laver en ad hoc-bevilling i det pågældende tilfælde, og så må vi prøve at få indrettet lovgivningen, sådan at vi får samlet op på de sager i fremtiden. Det er godt at se, at ministeren er handlekraftig og sørger for, at tingene bliver rettet op, når det viser sig, at der er huller i vores lovgivning.

Men inden vi når frem til en tredjebehandling, har vi i Frihed 2000 nogle spørgsmål til lovforslaget. Det er specielt omkring økonomien i lovforslaget. Ministeren skriver, at hele det her samlet set skal være indtægts- og udgiftsneutralt for det offentlige.

Når vi kigger på den økonomiske oversigt, der er i lovforslaget, fremgår det ikke klart og tydeligt, at det er neutralt. Vi har også lidt svært ved at se, hvordan det hele skal kunne blive

neutralt, specielt i forhold til udgiftssiden for det offentlige. Der må da blive nogle væsentlige forhøjelser af udgifterne for det offentlige.

Så hvor de penge skal komme fra har vi svært ved at se, når man samtidig siger, at hele lovforslaget samlet set skal være neutralt. Det vil vi gerne høre noget mere om.

Vi vil også gerne bore lidt mere i de hørings svar, der har været. Der er jo kommet en række indsigelser i den forbindelse, som vi mener er relevante. Og afslutningsvis vil jeg sige, at hvad angår ikrafttrædelsesdatoen er vi helt med på, at der selvfølgelig skal ses på den. Vi foreslår, at den træder i kraft allerede her 1. januar.

Men samlet set: Vi er positive over for lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det var vel nok dejligt med så stor enighed om et så vigtigt og også principielt lovforslag. Det er sjældent, at man som justitsminister har den oplevelse her i salen. Det kan være, at de mere sådanne praktiske betonedde lovforslag har så stor tilslutning i Folketinget, men her, hvor der er tale om et virkelig holdningsbåret, principielt lovforslag, er det rart at kunne konstatere, at vi står hinanden ganske tæt alle partier imellem.

Forhistorien for lovforslaget er jo, at jeg for nogle år siden modtog en meget seriøs henvendelse fra polio- og trafik- og ulykkesramtes organisation med landsdommer Kallehaug som formand, som sagde, at nu er der altså gået en ganske betragteligt antal år, siden den nuværende erstatningsansvarslov trådte i kraft den 1. oktober 1984. Og nu var tiden kommet, ikke blot til at lave et serviceeftersyn, men også til at gå ind og klækkeligt forhøje de erstatninger, der kan udmåles, når det drejer sig om skadelidte og ulykkesramte, og i øvrigt, som vi altså også har taget med her, ofre for kriminelle handlinger.

Jeg er glad for, at partierne samlet set har givet så stor tilslutning til, at vi her kan gå ind og ændre erstatningsansvarsloven og dér, hvor vi har en ansvarlig skadevolder, så også sikrer, at der kan udmåles ordentlige erstatninger. Og at vi dér, hvor vi har ofre for kriminalitet, og hvor gerningsmanden ikke er i stand til at udrede og betale erstatningerne, så har Offererstatningsnævnet, som sikrer, at ofrene ikke lades i stikken, men får deres udmålte erstatning udbetalt af det offentlige. Og så må det offentlige efterfølgende søge at kradse pengene hjem fra gerningsmanden.